

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 14 lipca 2022 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesverwaltungsgericht – Austria) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H./Republika Austrii, Bundesbeschaffung GmbH

(Sprawy połączone C-274/21 i C-275/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Brak możliwości zastosowania do postępowań w przedmiocie środków tymczasowych i skarg, o których mowa w art. 2 dyrektywy 89/665/EWG, wobec braku elementu zagranicznego – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 33 – Zrównanie umowy ramowej z umową w rozumieniu art. 2a ust. 2 dyrektywy 89/665 – Brak możliwości udzielenia nowego zamówienia publicznego w przypadku, gdy osiągnięto już określoną w umowie ramowej maksymalną ilość lub maksymalną wartość danych robót budowlanych, dostaw lub usług – Uregulowanie krajowe przewidujące uiszczenie opłaty za dostęp do sądu administracyjnego w dziedzinie zamówień publicznych – Obowiązek ustalenia i uiszczenia opłaty za dostęp do sądu przed wydaniem przez sąd rozstrzygnięcia w sprawie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych lub skargi – Nieprzejrzysta procedura udzielania zamówień publicznych – Zasady skuteczności i równoważności – Skuteczność (effet utile) – Prawo do skutecznego środka prawnego – Dyrektywa 89/665 – Artykuły 1, 2 i 2a – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Uregulowanie krajowe przewidujące oddalenie skargi w przypadku nieuwiszczenia opłaty za dostęp do sądu – Ustalenie szacowanej wartości zamówienia publicznego]

(2022/C 359/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Druga strona postępowania: Republika Austrii, Bundesbeschaffung GmbH

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że zawarcie umowy ramowej z jednym wykonawcą zgodnie z art. 33 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, stanowi zawarcie umowy zgodnie z art. 2a ust. 2 dyrektywy 89/665, zmienionej dyrektywą 2014/23.
- 2) Artykuł 33 ust. 3 dyrektywy 2014/24 należy interpretować w ten sposób, że przy udzielaniu nowego zamówienia instytucja zamawiająca nie może już opierać się na umowie ramowej, jeżeli określona przez nią maksymalna ilość lub maksymalna wartość danych robót budowlanych, dostaw lub usług już została osiągnięta, chyba że udzielenie tego zamówienia nie pociąga za sobą istotnej zmiany tej umowy ramowej, jak przewiduje art. 72 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy.
- 3) Zasadę równoważności należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu, w odniesieniu do wniosków o zastosowanie środków tymczasowych i skarg związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego, inne przepisy proceduralne niż te, które mają zastosowanie w szczególności do postępowań w sprawach cywilnych.
- 4) Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy 89/665, zmienionej dyrektywą 2014/23, w świetle z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu nakładającemu na podmiot prawa obowiązek wskazania we wniosku o zastosowanie środków tymczasowych oraz w skardze odnośnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego oraz kwestionowanej przez niego podlegającej odrębnemu zaskarżeniu decyzji, w przypadku gdy instytucja zamawiająca zdecydowała się przeprowadzić postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu oraz gdy ogłoszenie o udzieleniu zamówienia publicznego nie zostało jeszcze opublikowane.

- 5) Artykuł 2 ust. 1 dyrektywy 89/665, zmienionej dyrektywą 2014/23, w związku z art. 47 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że:
- stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nakłada na sąd, który rozpatruje wniosek o zastosowanie środków tymczasowych, mający na celu uniemożliwienie dokonywania zakupów przez instytucję zamawiającą, obowiązek określenia, przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych lub skargi złożonych przez ów podmiot, rodzaju odnośnego postępowania o udzielenie zamówienia, (szacunkowej) wartości zamówienia oraz liczby podlegających odrębnemu zaskarżeniu decyzji, a także, w stosownym przypadku, części odnośnego postępowania o udzielenie zamówienia, wyłącznie w celu obliczenia wysokości sądowej opłaty ryczałtowej, którą wnioskodawca będzie musiał uiścić, pod rygorem oddalenia owego wniosku lub owej skargi wyłącznie z tego powodu, w przypadku gdy instytucja zamawiająca zdecydowała się przeprowadzić postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu oraz gdy w chwili wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności decyzji związanej z tym postępowaniem ogłoszenie o udzieleniu zamówienia nie zostało jeszcze opublikowane;
 - nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które nakłada na sąd, który rozpatruje skargę o stwierdzenie nieważności podlegającej odrębnemu zaskarżeniu decyzji instytucji zamawiającej, obowiązek określenia, przed wydaniem rozstrzygnięcia w sprawie tej skargi, rodzaju odnośnego postępowania o udzielenie zamówienia, (szacunkowej) wartości odnośnego zamówienia oraz liczby podlegających odrębnemu zaskarżeniu decyzji, a także, w stosownym przypadku, części odnośnego postępowania o udzielenie zamówienia, wyłącznie w celu obliczenia wysokości sądowej opłaty ryczałtowej, którą skarżący będzie musiał uiścić, pod rygorem oddalenia owej skargi wyłącznie z tego powodu.
- 6) Artykuł 47 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które zobowiązuje podmiot prawa składający wniosek o zastosowanie środków tymczasowych lub skargę do uiszczenia sądowej opłaty ryczałtowej w wysokości, której nie może on wcześniej przewidzieć, w przypadku gdy instytucja zamawiająca zdecydowała się przeprowadzić postępowanie w sprawie udzielenia zamówienia publicznego bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu lub, w stosownych przypadkach, bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o udzieleniu zamówienia, w związku z czym ów podmiot prawa może nie być w stanie uzyskać wiedzy o szacunkowej wartości zamówienia oraz o liczbie podlegających odrębnemu zaskarżeniu decyzji wydanych przez instytucję zamawiającą, na podstawie których obliczono ową opłatę.

(¹) Dz.U. C 320 z 9.8.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 1 sierpnia 2022 r. – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS / Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska

(Sprawa C-310/21 P) (¹)

[Odwołanie – Energia – Rozporządzenie (UE) nr 347/2013 – Transeuropejska infrastruktura energetyczna – Projekty stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania Unii Europejskiej – Artykuł 3 ust. 4 i art. 16 – Przekazanie uprawnień Komisji Europejskiej – Artykuł 290 TFUE – Rozporządzenie delegowane (UE) nr 2020/389 – Zmiana wykazu projektów stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania Unii – Akt wydany przez Komisję – Prawo do wniesienia zastrzeżeń przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej – Termin – Charakter aktu przed upływem tego terminu]

(2022/C 359/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (przedstawiciele: C. Davis i S. Goldberg, solicitors, a także E. White, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i B. De Meester, pełnomocnicy), Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M.J. Ruiz Sánchez, pełnomocnik), Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.